

diske person strafansvar i anledning forholdet. Er der derimod tale om grove forhold, forudsættes straffelovsbestemmelsen anvendt. Det gælder, selv om den fængselsstraf, der konkret udmåles i forhold til enkeltpersoner, måtte ligge inden for det strafmaksimum, der er fastsat i særlovsbestemmelsen.

Strafansvar for den juridiske person udelukker ikke, at der pålægges individuelt strafansvar for den person, der forsægtligt har overtrådt de pågældende straffelovsbestemmelser. Da der er tale om forsægtlige forhold, forudsættes det, at der i almindelighed i disse tilfælde også gøres strafansvar gældende mod de pågældende enkeltpersoner.

Med udtrykket »vinding« sigtes til den økonomiske fordel, herunder også besparelse, som gerningsmanden ved lovovertrædelsen har skaffet eller forsøgt at skaffe den juridiske person. Strafansvaret for den juridiske person er således ikke betinget af, at der ved straffelovsovertrædelsen er tilført selskabet en uberettiget vinding gennem en retsstridig tilføjelse af et tilsvarende formuetaf for den forurettede.

Bøder, som juridiske personer idømmes indenretligt for straffelovsovertrædelser, skal som udgangspunkt fastsættes som dagbøder efter den almindelige regel i straffelovens § 51, stk. 1. Såfremt der er tale om en forseelse, hvorved den pågældende virksomhed (den juridiske person) har opnået eller tilsigtet at opnå betydelig økonomisk vinding for virksomheden eller for andre, og anvendelsen af dagbøder vil medføre, at bødebøbeløbet ansættes lavere, end det skønnes rimeligt under hensyn til størrelsen af den fortjeneste, der enten er eller kunne være opnået ved lovovertrædelsen, kan retten dog i stedet for fastsætte bøden som en sumbøde, jf. herved straffelovens § 51, stk. 2.

Med *stk. 2* præciseres det, at juridiske personer også kan straffes for forsøg, selv om en juridisk person alene kan idømmes bøde, sml. herved straffelovens § 21, stk. 3, og pkt. 2.3.4. i de almindelige bemærkninger. Forsøgsstraf forudsætter, at en enkeltperson inden for den juridiske person har handlet med det til forsøgsstraf fornødne forsæt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Lov om international fuldbyrdelse af straf mv.

Til nr. 1 (§ 2, stk. 1)

Efter § 2, stk. 1, i loven om international fuldbyrdelse af straf mv. kan afgørelser, som er omfattet af den europæiske konvention om overførelse af dom-

fældte, jf. lovens bilag 1, fuldbyrdes efter konventionens regler.

Ved lovforslagets § 2 ændres bestemmelsen, så muligheden for at fuldbyrde danske afgørelser om frihedsstraf i udlandet og udenlandske afgørelser om frihedsstraf i Danmark udvides til også at omfatte reglerne i 1. tillægsprotokol til konventionen om overførelse af domfældte. Der henvises herom til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv.

Til nr. 1 (§ 3 a)

Loven om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til at varetægtsfængsle med henblik på at sikre den dømtes tilstedeværelse og muligheden for, at straffen umiddelbart kan fuldbyrdes.

Ved lovforslagets § 3 indsættes som § 3 a en ny bestemmelse, hvorefter retten med henblik på at sikre den dømtes tilstedeværelse og muligheden for, at straffen umiddelbart kan fuldbyrdes, kan træffe bestemmelse om, at den pågældende skal varetægtsfængsles. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til pkt. 3.2.4. og 3.3. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen supplerer reglen i retsplejelovens § 762, stk. 1. Retsplejelovens øvrige bestemmelser om betingelserne for og fremgangsmåden ved varetægtsfængsling finder således anvendelse også i sager, hvor varetægtsfængsling sker på grundlag af den forelåede nye bestemmelse i § 3 a.

Til § 4

Lov om udlevering af lovovertrædere

Til nr. 1 (§ 5, stk. 4)

Efter udleveringslovens § 5, stk. 3, finder forbudet mod at nægte udlevering for politiske lovovertrædere mv., jf. § 5, stk. 1 og 2, ikke anvendelse ved udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union, når handlingen er omfattet af artikel 1 eller 2 i den europæiske konvention til bekæmpelse af terrorisme, dvs. grove forbrydelser, der retter sig mod personers liv, fysiske integritet eller frihed, f.eks. kapring af og sabotage mod luftfartøjer, grove forbrydelser mod diplomater mv., bortførelse, gidseltagning mv. og anvendelse af bomber, granater, raketter mv., der rummer fare for personer.